

der derefter vil være at gaae, og derfor finder jeg det, som sagt, rigtigst ikke at indgive nogen Adresse. Jeg troer aldeles ikke, at de Forudsætninger, fra hvilke den ærede Ordfører gik ud, virkelig skulle kunne indtræde. Der har været Tider, hvor Folk have tænkt, at Valget laa paa den Maade, som den ærede Ordfører har antyndet; der har været Dieblit, hvor vi vistnok kunde have faaet en Afgjørelse med en Personalunion mellem Kongeriget og Hertugdømmerne, men de Tider ere ialtsald ikke mere. Skulde nogensinde Spørgsmaalet om Personalunion vende tilbage, troer jeg aldeles ikke, at der bagved det vil staae en Forening af Nordflesvig og Danmark, men det vil staae som et Euten—Eller. I saa Henseende har jeg tidligere udtalt min Formening, og jeg skal ikke gjentage, hvad jeg derom har sagt; men jeg er af den Overbeviisning, at Adressen ikke vil kunne komme til at indeholde fuld Sandhed, thi jeg troer ikke paa de lyse Tider, der skulde oprinde for os, hvormeget end Kongen sluttede sig til sit Folk, og Folket sluttede sig til sin Konge.

Formanden: Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Varberg: Jeg kan naturligviis ikke erkjende, at det Ændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 3, er urigtigt, men da det har mødt Modstand, medens de to andre, jeg har stillet, have faaet en saa vægtig Understøttelse, skal jeg tillade mig at tage Forslaget under Nr. 3 tilbage.

Formanden: Underændringsforslaget under Nr. 3 er saaledes taget tilbage; jeg maa spørge, om Nogen optager det? (Dphold.) Da Ingen optager det, er det altsaa bortfaldet.

Varfod: Ved Begyndelsen af forrige Forhandling om denne Adresse erklærede jeg, at jeg for mit Vedkommende havde haabet og ønsket, at vi vare slupne for en Adresse, og jeg kunde altsaa forsaavidt være tilbøielig til at slutte mig til den Udtalelse, vi nys hørte af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valg-

kreds (Mourvad) om ikke at indgive en Adresse nu; men efterat den er indkommen, stiller Sagen sig ganske anderledes for mig, og, som jeg sagde sidste Gang, jeg drifter mig i dette Dieblit ikke til at stemme mod den foreliggende Adresse, sjøndt jeg ganske vist helst skulde have seet, at der ikke havde foreligget noget Udkast til en saadan. Efter denne Udtalelse skal jeg tillade mig ganske kort at anbefale de 2 første Underændringsforslag, der ere stillede af Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Varberg); om det tredie skal jeg ikke udtale mig nu, da det er taget tilbage; men jeg skal kun for mit Vedkommende erklære, at jeg er overbevist om, at han befinder sig i en Vildfarelse, naar han troer, at Ordet „Qual“ ikke er et godt nordisk Ord; det er et gammelt nordisk Ord, Isklænderne bruge bestandig Ordene Kvål og Kvalar, men det er formeentlig det udanske Q, som har forført ham, og forsaavidt det er stavet med Q, er det ganske vist udansk. Siden jeg har rørt ved disse Sprogbemærkninger, skal jeg tillade mig at tilføje, at der i Betænkningens Forslag under Nr. 3 i mine Tanker er et Udtryk, som er aldeles urigtigt. Man kan ikke sige, at et Saar mildnes, et Saars Smertes kunne mildnes, men Saaret selv kan ikke mildnes, det kan læges, kun Smertes kunne mildnes, stilles osv. Altsaa af den Grund skulde jeg foretrække Forslaget under Nr. 4, men dog naturligviis ikke væsentlig af denne Grund. Dette Forslag stiller sig væsentlig fra Forslaget under Nr. 3 derved, at hiint holder paa Grundloven af 5te Juni 1849 i dens oprindelige Skikkelse. Jeg vil ganske vist fralægge mig enhver Beskyldning for saaledes at være en blind Tilhænger af Grundloven af 5te Juni 1849, at jeg ikke skulde være istand til at see Feil eller Brøst ved den; men naar jeg nu tillader mig at fremhæve enkelte saadanne Brøst, saa kunde dette maaskee tjene til at vise, hvilke Debatter man kunde være udsat for at komme ind paa, dersom man vilde indlade sig paa i det Hele taget at ændre Grundlovens Bestemmelser. Det er allerede sagt os, at hvis Nogen kom med Ændringsforslag til Grundloven af 5te Juni, saa vilde den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) foreslaae, at § 22 skulde gaae ud, og det var maaskee ikke